

Az európai acélipar felhívása

az Európai Parlament Képviselőihez
2009 – 2014

A 2009–2014-es Európai Parlament döntő politikai változások idején fog működni, amelyben az EP-képviselőknek új szerepe és feladatai lesznek. Ezeknek a változásoknak a háttérében azonban a legnagyobb gazdasági kihívás áll az Európai Szén- és Acélközösség (az Európai Unió előfutára) megalakulása óta, amely 1951-ben történt és közvetlenül az első Európai Parlamenti gyűléshez vezetett. Alapvető fontosságú, hogy az EP-képviselők olyan politikai döntéseket hozzanak, amelyek támogatják a normális pénzügyi feltételeket és megőrzik az alapvető ipari munkahelyeket, amelyek az európai gazdaság helyreállításának alapját jelentik.

Az elmúlt pár évtized alatt az Európai Parlament törvényhozó szerephez jutott a legtöbb európai politikai területen, különösen az európai ipart és annak alkalmazottait közvetve vagy közvetlenül érintő területeken, beleértve például a belső piac, éghajlatváltozás, környezetvédelem, egészségügy, kutatás és közlekedés kérdéseit. Amikor a Lisszaboni Szerződést valamennyi tagállam ratifikálja, az Európai Parlament hatásköre kiterjed majd szinte az összes iparral kapcsolatos területre, elsősorban a kereskedelemre.

Jelenleg az Európai Parlament – mint a Tanáccsal egyenlő társ törvényhozó szerv - részvétele nélkül nem lehet szilárd és fenntartható ipar politikát elérni az Európai Unióban. Az európai acélipar üdvözli ezeket a fejleményeket annak felismerése mellett, hogy a Parlament befolyási szférájának kiterjesztése nagyobb felelősséget ró az Európai Parlament képviselőire, valamennyi európai gazdaság fenntartható fejlődésének és az európai állampolgárok jólétének biztosítása szempontjából.

Az európai acélipar Európa jólétének az alapja. Az európai ellátási lánc nélkülözhetetlen része, amely különböző új acéltermékek ezreit fejleszti és gyártja Európában. Az acéliparban nagy hagyománya van a környezetvédelmi szempontból megalapozott, hatékony energiafelhasználású termelésnek. Az acél jelenti az innováció, tartósság és energia takarékoság alapját számos különböző jellegű és alapvető felhasználás esetében, mint például az autóipar, építőipar, orvosi eszközök, fehér áruk és szélturbinák. Az acél 100%-ban újrahasznosítható – egyik jellemzőjét sem veszíti el függetlenül attól, hogy hányszor olvasztják be és öntik újra – és ezért jelentős szerepe van az alapvető erőforrások megőrzésében a jövő generációi számára.

Az európai acélipar világvezető az ágazatban: éves bevétele meghaladja a 200 milliárd Eurót, közvetlenül foglalkoztat 420 ezer embert, és több mint 200 millió tonna acélt termel évente. A több mint 500 acélgár Európa 22 tagállamában közvetlenül és közvetve európai állampolgárok millióinak biztosít munkát és megélhetést.

Az alapvető iparágak megőrzése az Európai Unió jólétének és fenntartható növekedésének létfontosságú előfeltétele. Ezért alapvető fontosságú, hogy az európai törvényhozás elismerje azokat az előnyöket, amelyeket az európai acélgártás teremt az állampolgároknak. Az Európai Parlament csak olyan szabályozást fogadhat el, amely megőrzi az európai acélipari vállalatok nemzetközi versenyképességét. Egyúttal határozottan kell fellépnie a nem EU országok által a nemzetközi acélkereskedelemben és piacokon teremtett korlátozások és torzítások ellen. Lényegében minden európai intézkedésnek biztosítania kell azt, hogy az európai acélipar egyenlő esélyekkel léphessen fel a nemzetközi piacon.

Az Európai Parlament képviselőjeként felhívjuk, hogy:

támogassák az EU éghajlatváltozással kapcsolatos politikáit, amelyek egyenlő feltételeket teremtenek az európai acélgártóknak a nem EU-s országokból származó vetélytársaikkal szemben(4. o.)

szorgalmazzák, hogy az EU támogassa a K+F-t olyan új technológiákban, amelyek az acélgártásból származó kibocsátást csökkentik és hatékonyabban hasznosítják az acélt(5. o.)

támogassák jobb szabályozás alkalmazását az európai környezetvédelmi szabályok adminisztrációs és pénzügyi terhének csökkentésével, a környezetvédelem szintjének emelése mellett (6. o.)

biztosítsanak versenyképes energiaárakat Európában (7. o.)

tegyenek erőteljes lépéseket a nyílt piacok megőrzésére és szigorúan tartassák be az EU kereskedelmi törvényeit, hogy tisztességes versenyfeltételeket biztosítsanak a nem EU-s versenytársakkal szemben(8. o.)

dolgozzanak ki hatékony EU stratégiát a nyersanyagokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében (9. o.)

... az alapvető iparágaknak biztosított egyenlő nemzetközi esélyekkel

Éghajlatváltozás – egyenlő feltételek a nem EU-s versenytársakkal

Milyen a jelenlegi állapot?

Az európai acélgyártók az 1970-es évek óta több mint 50%-kal csökkentették a CO₂ kibocsátást. A Kiotói Szerződés évétől, 1990-től 2005-ig számítva pedig több mint 20%-kal. Az integrált (nagyolvasztós) acélgyártás meglévő technológiáiból származó kibocsátás már szinte a minimális szintre csökkent, és további csökkentést az EU-ban új gyártási technológiák nélkül nehezen lehet elérni. Ugyanakkor az európai acélgyártók továbbra is támogatják az EU éghajlatváltozással kapcsolatos céljainak elérését, beleértve az EU Kibocsátás Kereskedelmi Rendszerében (ETS) foglaltakat.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

Az európai acélgyártók különösen sebezhetőek az egyoldalúan kirótt költségeken keresztül, mivel az EU27-be irányuló import és onnan származó export teljes mennyisége az európai piaci kereslet 30-40%-át teszi ki. Amennyiben az éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedések nem biztosítanak egyenlő feltételeket, a nem EU-s acélgyártó versenytársak tisztességtelen versenyelőnyhöz jutnak, amely az acél globális piacát eltorzítja és korlátozni fogja a jövőben a befektetéseket az EU-ban, amely majd a termelés áthelyeződéséhez vezet (carbon leakage).

Ezért a nem EU-s acélgyártóknak el kell kötelezniük magukat egyenlő mértékű, ellenőrizhető és kikényszeríthető CO₂ csökkentési célok mellett, egy olyan éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodás keretein belül, amely a világ acélgyártásának legalább 85%-ára vonatkozik. Az EU és további kilenc ország – Brazília, Kína, India, Japán, Dél-Korea, Oroszország, Törökország, Ukrajna és az Egyesült Államok – állítja elő a világ nyersacél termelésének 90%-át, amely 2007-ben 1,35 milliárd tonnát tett ki. Miután Kína egyedül körülbelül 500 millió tonnát (35%) termel évente, részvétele nélkülözhetetlen valamennyi nemzetközi megállapodásban.

Amíg egy ilyen megállapodás bevezetésre kerül, az EU-nak csökkentenie kell az ETS-sel kapcsolatos költségeket azokban az ágazatokban, ahol a termelés áthelyeződésének veszélye fennáll, azáltal hogy folytatja a kibocsátási engedélyek 100%-ának ingyenes kiadását, kihívást jelentő, de elérhető mérföldkövek alapján. A teljesítmény célokat annak teljes figyelembe vételével kell megállapítani, hogy az acélipar fenntartható módon újrahasznosítja a termelt (hulladék) gázokat, amely az alapvető acélgyártásból származó CO₂ kibocsátás körülbelül 80%-át teszi ki. Az EU-nak továbbá teljes kompenzációt kell nyújtania az ETS-sel kapcsolatos villamos energia áremelkedésének költségére. Az elektromos kemencét használó acélgyárak, amelyekbe szinte teljes mértékben acélhulladékot adagolnak, az európai acélipar termelésének 40%-át adják. Ezek a gyárak nagymértékben függnak az energiaáraktól. Ha az acélipar ezen része elveszítené versenyképességét az energiaárak ETS-ből fakadó megemelkedése miatt, az nagyon komoly következményekkel járna ezekre az acélgyárakra és a hulladék feldolgozó iparra nézve.

K+F – kiemelt prioritást az innovációba és új technológiákba történő befektetéseknek

Milyen a jelenlegi állapot?

A kutatás–fejlesztés (K+F) az alapja az új, környezetvédelmi célokat támogató technológiák kifejlesztésének, amelyek elengedhetetlenek Európa növekedéséhez. Az európai acélipar folyamatosan részt vesz ebben a folyamatban új típusú, speciális tulajdonságú acélok és új acél-felhasználási módok kifejlesztésével, az adott felhasználók igényei szerint. Az ipar így széleskörűen hozzájárult például a gépjárművek CO₂ kibocsátásának csökkentéséhez, az épületek magasabb fokú energia hatékonyságához, és ezt a tevékenységet a jövőben is folytatni fogja. Ugyanakkor a saját CO₂ kibocsátásának további csökkentéséhez az európai acéliparnak most van szüksége áttörő technológiák kifejlesztésére. Az Európai Acélipari Technológiai Platformban (ESTEP) való részvételen keresztül az ipar az Európai Bizottsággal, valamint a tagállamokkal együttműködve finanszíroz hosszú távú projekteket, amelyek a gyártástechnológiák megváltoztatására irányulnak. Ezek közül a legambiciózusabb az ULCOS (az acélágazat igen alacsony CO₂ kibocsátása), amelynek célja, hogy az acélgyártásból származó CO₂ kibocsátást 2050-re 50%-kal csökkentse. A projekt második fázisa több mint 800 millió Eurós költségvetést kapott 2009 márciusában, amelynek nagy része egy kétlépcsős projektet finanszíroz. Ebben először egy felső gáz újrahasznosítású nagyolvasztó technológia próbájára kerül sor, majd ennek szélesebb körű bemutatására, amely a széndioxid leválasztását és föld alatti tárolását (CCS) is magában foglalja. Amennyiben a projekt sikeres, a technológia 2020 után készen állhat a szélesebb körű ipari felhasználásra.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

Az EU-nak sokkal nagyobb mértékben kell ösztönöznie az innovatív, környezetbarát gyártástechnológiák kutatás-fejlesztését mint eddig, különös tekintettel a gazdaságilag kockázatos és nagyon költséges bevezetési és bemutatási szakaszokra. Az EU intézményei, a tagállamok és az ipar közti pénzügyi támogatás és szoros együttműködés mind az EU éghajlat változási politikájának, mind a Lisszaboni Stratégia céljai elérésének előfeltételét képezik. Az EU kutatási keretprogramját és az ETS-ből származó bevételeket ezért elsődlegesen új technológiák kifejlesztésére és bemutatására kell fordítani, amelyek a kibocsátást a forrásnál csökkentik, és az acél hatékony felhasználását biztosítják annak további felhasználása során. Ez nem csak azt fogja elősegíteni, hogy Európa a saját kibocsátását csökkenti, hanem alternatív technológiák bemutatásával világszerte segíti a kibocsátás csökkentését. A K+F támogatására a magas minőségű munkahelyek megőrzése miatt is szükség van az európai acéliparban, amelyek révén az Európai Unió erős ipari alapokkal rendelkező régió maradhat, amelyben az acélipar a technológiai innováció egyik vezetője marad.

... az alapvető iparágaknak biztosított egyenlő nemzetközi eséllyel

Környezetvédelem és jobb szabályozás – az adminisztratív és pénzügyi terhelés csökkentése

Milyen a jelenlegi állapot?

Az európai környezetvédelmi szabályozás nélkülözhetetlen az Európai Unió fenntartható fejlődéséhez és a belső piac megfelelő működéséhez. Ezért ezt az európai acélipar, amely elkötelezett saját környezetvédelmi teljesítményének fejlesztése mellett, általánosságban támogatja. Ugyanakkor, minden évben jelentősen nő az európai intézmények által elfogadott környezetvédelmi szabályozások mértéke (majdnem 100 csak 2008-ban!), amelyek közül sok érinti az acélipart közvetve vagy közvetlenül. Folyamatosan nő a jelentési és adatgyűjtési kötelezettség mértéke is. Ezek az új szabályozási követelmények együttesen hatalmas bürokratikus és pénzügyi terhet jelentenek, kétszeres, illetve néha egymásnak ellentmondó jogszabályokat teremtenek, és veszélyeztetik az EU acéliparának versenyképességét. Ezen felül a célok folyamatos változtatása és a jogi eszközök ennek megfelelő félig-folytonos átjavítása jogi szempontból bizonytalanságot teremt és csökkenti a kiszámíthatóságot. Az ezekből a folyamatos változásokból felmerülő költségek messze meghaladják a belőlük származó hasznot. Erre példa az Integrált Szennyezés Megelőzés és Szabályozási (IPPC, ipari kibocsátás), a Nemzeti Kibocsátási Plafonérték (NEC), és a Környezeti Levegőminőség (AAQ) irányelv, valamint a lehetséges SO₂/NO_x kibocsátás kereskedelmi rendszerről szóló megbeszélések.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

Sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy az EU jogszabályai, különösen a környezetvédelmi jogszabályok, olyan módon kerüljenek kialakításra és alkalmazásra, hogy iparunk nemzetközi versenyképességét ne befolyásolják. A jogszabályok megalkotóinak a szabályozást egyszerűvé kell tenniük, csökkenteniük kell az új eszközök számát, el kell kerülniük a jogszabályok ismétlődését, ill. ellentétes értelmű szabályok bevezetését, kerülniük kell a túlzott jelentési kötelezettséget, valamint figyelembe kell venniük a nemzeti sajátosságokat és a szubszidiaritás elvét. Minden intézkedést pártatlan és pragmatikus költség-hatékonysági elemzésnek kell megelőznie. Legyenek reális célkitűzései és legyenek technikailag megvalósíthatók, alkalmazásuk reális határidőkkel történjen. Legfőképp, semmilyen új jogszabályi javaslat ne kerüljön addig bevezetésre, amíg megfelelő idő el nem telik azután, hogy valamennyi tagállamban bevezették.

Energia – versenyképes energiaárak kialakítása Európában

Milyen a jelenlegi állapot?

A nemzetközileg versenyképes energiaárak és az energiaellátás biztosítása létfontosságúak az olyan energia-intenzív iparágak sikeréhez, mint amilyen az acélipar, ezért ezeket minden EU-s energia politika legalapvetőbb céljának kell tekinteni. Eddig a villamos energia és gáz piacok liberalizációja nem hozta meg azt a költségcsökkenést, amelyet az energia felhasználó iparágak reméltek. Az európai energiaellátók közti verseny még mindig nem elég erős ahhoz, hogy az energiaárak jelentősebb csökkenéséhez vezessen. Ugyanakkor fenyegető rés alakult ki a kereslet és a kínálat között számos EU országban, amely nagymértékű beruházásokat kíván majd.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

A 3. Energia Csomagot gyorsan végre kell hajtani az európai energia piacok liberalizálása, valamint a transzeurópai energia hálózatok kiterjesztésének ösztönzése érdekében. Ez majd megeremti a verseny lehetőségét, és egy igazi, Európát átfogó közös energia piacot hoz létre. Alapvető fontosságú, hogy az ipari fogyasztók elfogadható áron juthassanak energiához versenytársaikhoz képest. Ugyanakkor szükség van olyan politikai feltételekre, amelyek lehetővé teszik a hosszú távú beszállítói szerződések megtárgyalását az energiaellátók és a nagy energia felhasználók között.

Egy széleskörű, a technológiák között nem diszkrimináló energia-mixnek kellene a költséghatékony és biztonságos energiaellátás alapját képezni. A megújuló energiákat támogatni kellene, de elkerülve a túlzott mértékű ösztönző költségeket. Minden olyan egyoldalú EU-s intézkedést, amely Európában magasabb energiaárak kialakulásához vezet - például az EU Kibocsátás Kereskedelmi Rendszeréből (ETS), energia adókból, vagy a megújuló energiák díjaiból fakadóan - el kell kerülni, maximálni kell, vagy kompenzációt kell utána fizetni, hogy az energia-intenzív iparágakat ne ösztönözzék arra, hogy nem EU-s országokba vándoroljanak. Ez különösen fontos az acélhulladék folyamatos feldolgozásának biztosítása érdekében az EU energia intenzív, elektromos kemencével működő acélgyáraiban, amelyekben gyakorlatilag a hulladék az egyetlen alapanyag.

... az alapvető iparágaknak biztosított egyenlő nemzetközi eséllyel

Kereskedelem – a nyílt piacok biztosítása, és az EU kereskedelmi törvényeinek betartatása a tisztességes verseny biztosítása érdekében

Milyen a jelenlegi állapot?

Mivel nagymértékben függ az importtól és exporttól, az európai acélipar erőteljesen támogatja a nemzetközi kereskedelem liberalizációját a WTO égisze alatt. Az EU a legnagyobb mértékben nyitott jelentős piac, ugyanakkor a nem EU-s acéltermelő országok többféle kereskedelmi korlátozást és torzítást alkalmaznak azért, hogy saját iparaikat mesterséges előnyökhöz juttassák. Ezek között a kormányzati beavatkozások széles skáláját alkalmazzák, beleértve az import korlátozását (például védővámok vagy korlátozó licenkek által), az export ösztönzőket (például ÁFA visszatérítések, vagy az export adók lenullázása által), és az ártámogatást. A „vásároljon hazai acélt” kampányok szintén népszerűvé váltak. Ugyanakkor a G20 által a gazdasági válság leküzdésére 2008 novemberében jóváhagyott intézkedések még nem vezettek az új kereskedelmi korlátozások kialakítására vonatkozóan moratórium bevezetéséhez. Ezzel épp ellenkezőleg, ezek száma drámai mértékben megnőtt, leginkább az acéliparban.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

Most jobban mint eddig valaha, különösen szükség van tisztességes nemzetközi versenyre, és egyenlő esélyek biztosítására az európai acélipar számára, ahogy az EU acélgyártói egyénileg a lecsökkent kereslethez igazítják a termelésüket. Az EU-nak biztosítania kell az egyenlő feltételeket, és határozottan fel kell lépnie a dömping és az ártámogatott termékek ellen. Az európai kereskedelem védelmi jogi szabályozás és gyakorlat a világon a legliberálisabbak közé tartozik. Ezeket a legnagyobb mértékben alkalmazni kell, hogy az európai acélipar, és ennek következményeként az EU egész gazdasága ne szenvedjen potenciálisan helyrehozhatatlan károkat.

Nyersanyagok – hatékony stratégia kialakítása a hozzáférés biztosítására

Milyen a jelenlegi állapot?

Több más gyártó ipárhoz hasonlóan, az acélgyártás is olyan erőforrásokra épül, amelyek Európában csak szűkösen állnak rendelkezésre. A nagyolvasztós acélgyártás esetében ez a jó minőségű vasércet és kokszolható szenet jelenti. 2008-ban az európai acélipar körülbelül 150 millió tonna vasércet és 200 millió tonna szenet importált. A vasérc és szén ára elszállt az elmúlt években a feltörekvő gazdaságokból érkező megnövekedett kereslet miatt. A termelés nem bírta lépést tartani a megnövekedett kereslettel, és ez a helyzet a gazdasági válság enyhülése után várhatóan visszaáll majd. A termelést korlátozza hogy a piacot néhány szereplő dominálja, név szerint a Vale, a BHP Billiton és a Rio Tinto. Ez a három bányászati óriás a világtengeri szállítású vasérc piacának több mint 70%-át irányítja. Ezen felül, számos nem-EU ország korlátozza a nyersanyagaihoz való hozzáférést exportkorlátozások, import támogatások és más mesterséges kereskedelmi korlátozások által a hazai iparágak védelmére.

Mit kell az Európai Parlamentnek tennie?

Az európai acélipar üdvözli a Bizottság „Új nyersanyag kezdeményezés” címen 2008 novemberében kiadott közleményét, valamint az energiaipar nyersanyag ellátásának biztosítását célzó intézkedéseit. Felhívjuk az EU döntéshozóit, hogy használják ezeket az integrált stratégia kidolgozásának alapjául. Az EU kereskedelmi politikájában, valamint külső, harmadik országokkal való kapcsolatainak keretében elsőbbséget kell adni az egyenlő feltételek megteremtésének a kohászati nyersanyagokhoz való hozzáférésben. Elsősorban az EU-nak alkalmaznia kell a versenyre vonatkozó szabályait a tényleges verseny biztosítása és a nemzetközi nyersanyag piac további koncentrációjának megakadályozása érdekében.

Az EUROFER, az Európai Vas- és Acélpári Szövetség az alábbi acélgyártókat, nemzeti acélpári szövetségeket és társult tagokat képviseli:

Tagok

Acciaieria Arvedi S.p.A

<http://www.arvedi.it>

Acerinox SA

<http://www.acerinox.es>

ArcelorMittal Group

<http://www.ArcelorMittal.com>

BSW - Badische Stahlwerke GmbH

<http://www.bsw-kehl.de>

Böhler-Uddeholm AG

<http://www.boehler-uddeholm.com>

Bolgár Kohászati Szövetség

<http://www.bcm-bg.com>

CELSA Group

<http://www.gcelsa.com>

CMC Zawiercie S.A.

<http://www.cmcpoland.com>

Corus Group

<http://www.corusgroup.com>

DanSteel AS

<http://www.dansteel.dk>

Deutsche Edelstahlwerke GmbH

<http://www.dew-stahl.com>

Dillinger Hüttenwerke AG

<http://www.dillinger.de>

Duferco S.A.

<http://www.duferco.com>

Edelstahl-Vereinigung E.V.

http://www.stahl-online.de/stahl_zentrum/

[edelstahl_vereinigung_e_v.htm](http://www.edelstahl-vereinigung_e_v.htm)

ENXE - Hellenic Acélgártó Szövetség

Evraz Vitkovice Steel a.s.

<http://www.vitkovicesteel.com>

Fachverband der Bergwerke und Eisen

erzeugenden Industrie

<http://www.wk.or.at/bergbau-stahl>

Federacciai

<http://www.federacciai.it>

Federation Française de l'Acier

<http://www.ffa.fr>

Feralpi Siderurgica S.p.A.

<http://www.feralpi.it>

Georgsmarienhütte Group

<http://www.gmh.de>

Georgsmarienhütte Holding GmbH

<http://www.gmh.de>

Groupement de la Sidérurgie asbl

<http://www.steelbel.be>

Grupo Alfonso Gallardo

<http://www.grupoag.es>

Gruppo Riva

<http://www.rivagroup.com>

Halyvourgiki Inc.

<http://www.halyvourgiki.com>

Hellenic Halyvourgia

<http://www.hlv.gr>

Hutnictvi Zeleza

<http://www.hz.cz>

ISD Dunafer Co.Ltd.

<http://www.dunaferr.hu>

Jernkontoret

<http://www.jernkontoret.se>

Lech-Stahlwerke GmbH

<http://www.lech-stahlwerke.de>

Liepajas Metalurģs

<http://www.metalurģs.lv>

Marienhütte Stahl- und Walzwerk GmbH

<http://www.marienhuette.at>

Metallinjalostajat

<http://www.teknologiateollisuus.fi>

Metinvest Trametal SpA

<http://www.trametal.it>